

5 KÉNYÉR ÉS 2 HAL

János 6,5-13.

Táborkezdő istentisztelet

2018. július 8.

1 Képzeltetek el egy hatalmas mezőt, amelyen több ezernyi ember áll! Ez a sok ezernyi ember azért jött mind, mert hallottak Jézusról, és abban reménykedtek, hogy segíteni tud a bajaikon.

Azután ez a sok ezernyi ember addig hallgatta Jézus tanítását, amíg szép lassan esteledni kezdett. A tizenkettő pedig gondterhelten jött Jézushoz, és azt mondták: „**Lakatlan ez a hely, és késő van már. Küldd el az embereket, hogy a környező falvakban valami ennivalót vehessenek maguknak!**” (Mt 14,15) Jézus azonban valami nagyon furcsát válaszolt nekik: „**Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni!**” (Mt 14,16)

Képzeltetek, hogy tanítványok mennyire elcsodálkoztak! Az egyikük, Fülöp, ki is mondta azt, amit mindannyian gondoltak: „**Ha kétszáz ezüstpénzért vennénk kenyeret, akkor is csak egy falat jutna mindegyiküknek!**” (Jn 6,7) Tudjátok, 200 ezüstpénz nagyon-nagyon sok pénz volt! Ennyi pénzért 8 hónapig dolgozott egy felnőtt ember! Hát Jézus nem tudta azt, hogy körülötte senkinek sincsen ennyi pénze? Hogyan adhatnának enni ők több mint 5000 embernek?

Jézus jól tudta, hogy körülötte senkinek nincs 200 ezüstpénze! Csak próbára akarta tenni tanítványait, ahogy le van írva: „... **mert ő maga jól tudta, mire készül.**” (Jn 6,6)

2 Mert Jézus tudta, hogy a sok ezernyi ember között, ott álldogált egy kisfiú is! S ennek a kisfiúnak a zsákjában ott lapult öt kenyér és két hal! Az egyik tanítvány, András, jól tudta ezt, és kicsit gúnyosan megjegyezte: „**Van itt egy kisfiú, aki hozott magával öt árpakenyeret és két halat, de mi az egy ekkora tömegnek?**” (Jn 6,9)

Jól lehet-e lakatni több mint 5000 embert öt kenyérral és két hallal? Mit gondoltok? Nem? A tanítványok is így gondolták! És vajon mit gondolhatott a kisfiú, akitől Jézus egyszer csak elkérte az 5 kenyerét és 2 halát? „Odaadjam-e Jézusnak az én ennivalómat? Hiszen akkor én is éhen maradok! Hiszen hogyan lehetne ilyen kevésből ennyi embert jóllakatni?” - A kisfiú mégis odaadta Jézusnak 5 kenyerét és 2 halát. „**Ezután Jézus kezébe vette a kenyereket, hálát adott Istennek, és szétosztotta azok közt, akik ott ültek. Adott nekik a halakból is, amennyit csak kértek.**” (Jn 6,11) - És csoda történt, mert sem a kenyér, sem a hal nem akart elfogyini!

3 Látjátok mennyit jelent egy Istennek engedelmeskedő kisfiú? Talán addig észre sem vette senki! De az ő 5 kenyerét és 2 halát használta fel Jézus, hogy megvendégeljen belőle több mint 5000 embert! - Nem ez a kisfiú tette a csodát! A csodát Jézus tette! De ez a kisfiú is kellett a csodához!

Jézus olyan hatalmas, hogy az, ami nekem lehetetlennek és reménytelennek látszik, az a számára nem az! S hogy mennyire így van ez, az abból is látszik, hogy **„amikor már mindenki jóllakott, (Jézus) azt mondta a tanítványoknak: Gyűjtsétek össze, ami megmaradt, hogy semmi se vesszen kárba!”** ¹³ **Össze is szedtek mindent, és tizenkét kosarat töltöttek meg a darabokkal, amelyek az öt árpakenyérből maradtak.”** (Jn 6,12-13)

4Mielőtt befejezném, még néhány szót szeretnék szólni az itt ülő felnőttekhez! Hadd kérdezzek tőletek valamit: **mi az, amiből a legkevesebb van életünkben?** Pénzből? Egészségből? Boldogságból? Úgy gondolom, hogy a ma emberének mégsem ezekből, hanem valami másból van leginkább hiánya: **az időből!** Lépten-nyomon ezt hallom, és mondom magam is: „Nincs időm!” – De vajon próbáltuk-e már letenni az időnket Jézus kezébe?

Néhány éve olvastam egy érdekes mesét. Ez a mese arról szólt, hogy a Sátán találkozót tartott a pokolban. A világ minden tájáról maga elé hívatta az ördögöket, és azt mondta a következőket mondta nekik: **„Nem tarthatjuk vissza az embereket attól, hogy eljárjanak istentiszteletre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák a Bibliájukat, és hogy megismerjék az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki a Megváltójukkal. Mert, ha Jézus megmentette őket, akkor a mi hatalmunk megtört felettük.**

Úgyhogy azt parancsolom nektek, engedjétek, hogy elmenjenek istentiszteleteikre, engedjétek, hogy kezükbe vegyék a Bibliájukat, és engedjétek, hogy megismerjék az igazságot! Helyette lopjátok el az idejüket, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatot alakítsanak ki Jézus Krisztussal.”

„De hogyan tegyük ezt?” – kérdezték az ördögök. Ő így felelt nekik: **„Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival, és találjatok ki számtalan csejt, amikkel lefoglalhatjátok az gondolkodásukat!”**

S így történt! Az embereknek azóta mindenre van idejük, amit fontosnak tartanak. Kitöltik az idejüket és lefoglalják a gondolataikat az élet mellékes dolgaival! Csak egy valamire nem marad idejük... arra, hogy igazi és bensőséges kapcsolatot alakítsunk ki azzal a Jézussal, aki ma is megannyi csodát tehetne az életünkben! **ÁMEN!**